

NEM
GÁZ

2017
December

VICC

Csillagfény

Néhány napja felfigyeltem arra, hogy mikor iskolába megyek, a buszmegálló menedékében egy kis, szürke, tigrismintás cica kukucskál félőn kifele a világra. Pár hónaposnak néztem. A tegnapelőtti, szeles reggelen újra láttam a cicát. Miközben néztem észrevettem, hogy nagyon remeg: biztos fázott. Megsajnáltam a kis didergőt, s elhatároztam, hogy hazaviszem. Szép lassan odamentem hozzá, felvettem, a kabátomat széthúztam, hogy egy kicsit felmelegítségem, és a szélől megvédjem. Gyorsan bementem az iskolába, hogy kérjek egy dobozt neki, amiben könnyebben hazaviszem. Mikor egy kedves tanárnőm észrevette, hogy a dobozzal szeretnék távozni az iskolából megkérdezte mi van benne, én pedig elmeséltem, ami történt. Épp szabad lévén, felajánlotta, hogy kocsihoz hazavisz

bennünket. Útközben a cicatartásról beszélgettünk, és mondtam a tanárnőnek, hogy van már három cicám, akik minden bizonnyal örülnek majd az új játszótársnak. Mikor megállt a házunk előtt én kiszálltam a cicával (aki a dobozban az ölemben dorombolt. Biztos tudta, érezte, megmenekült. Hazaviszik, tejcskét kap. Megköszöntem a tanárnő kedvességét, amit ő boldog legyintéssel hártott, mondván: ő örül, hogy részese lehetett egy cicamentésnek. Már útközben kitaláltam, hogy Csillagfénynek fogom hívni a cicust. Bevitettem őt a melléképületbe, ahol élni fog. Bemutattam a többi cicának és vittem nekik egy kis ételt, majd visszamentünk az iskolába. Merthogy tanítás volt, munkanap. De nekem mégis más, mint az eddigiek. Csillogósabb, csillagfényesebb.

KÉT SKÓT

Két skót beszélget:

- Képzeld, az én feleségem születésnapja és a névnapja is Karácsonyra esik.
- Nohát, micsoda véletlen!
- Dehogyan véletlen! Mit gondolsz, miért pont őt vettem feleségül?!

MEGJELÖLTETTEK

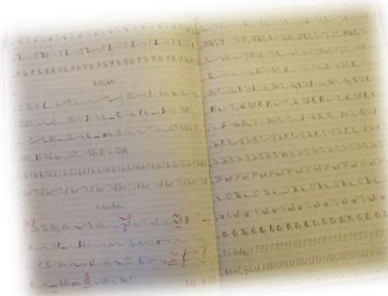
A dunántúli iskolaváros neves-patinás iskolája, a „KÖZGÁZ”, elsőként tartotta végzősei szalagútzó ünnepélyét november 17-én az eseményhez leginkább méltó helyen, „a színházban”. Már órákkal a szalagavató előtt nagy volt a sürgés-forgás a színház háza táján, aztán a kezdés előtti percekben már gombostűt nem lehetett elejteni a színházteremben, annyian összegyűltek, hogy részesei legyenek sok-sok végzős élete egyik legszebb pillanatának. Büszke szülők, tanárok izgulták és csodálták végig az ünnepi perceket, melyek bő két órává duzzadtak, s adtak felejthetetlen emléket ünnepelteknek és vendégeiknek egyaránt. Keringők keretezte ünnep volt, melynek ünnepi alaphangulatához kiválóan illett Sági István Csaba, a Pápai Szakképzési Centrum főigazgatójának meglepő-egyedi köszöntője, majd a végzős diákok műsorai, nem beszélve az alma máterigazgató asszonyának,

Berta Ildikó Katalin asszonynak ünnepi beszédéről, mely minden résztvevő szívét megérintette, s melynek előadása közben maga az előadó is (jó anyaként) elérzékenyült. Hasonlóképp könnyeivel küzdött Ölbei Tamásné is, aki a szülők nevében szólt az ünnepeltekhez, s köszönte meg az iskola eddigi gondoskodását, segítő-tanító munkáját. Az est fénypontja, természetesen, a szalagok feltűzése volt, mely megtiszteltetés most Steinmacher Bálint, Bali István és Tóthné Orosz Krisztina osztályfőnököket illette. A felemelő esemény profikat is meghazudtoló szervezése, levezénylése komoly háttérmunkát kívánt a felelős tanároktól és diákoktól, akik ezen az esten kiválóan teljesítettek. Könnyes-vidám, felejthetetlen-szép percek voltak, méltók a „KÖZGÁZ”-hoz, melyek feladták a leckét a jövőre ballagatóknak. A most végző három osztály fiataljai minden bizonnal élet albumuk legszebb, legértékesebb képei közt őrzik majd szalagavatójuk pillanatait.

MIRE JÓ A TITKOSÍRÁS?

A pápai Közgázban már második éve tanuljuk a gyorsírás fortélyait, amik bizony nem egyszerűek, de aránylag hamar elsajátíthatók, és ami a lényeg: nagyon hamar megszerethetők. Igen, és sok mindenre használhatók. A fortélyok. A gyorsírás. Manapság csupán pár ember privilégiuma, hogy ismeri, érti, használja a vonalak üzenetét. Mi majd munkánkban fogjuk tudni kamatoztatni, irodában, ahol sok a jegyzetelni való, és ahol fontos lesz, hogy gyorsan írjunk le milliónyi fontos dolgot, például értekezleteken, üléseken, előadásokon. A folyóírással ellentétben mi kijelzés szerint írunk, a szavakra rövidítéseket használunk. Első látásra nekünk is kuszának, értelmetlennek tűnt ez a tantárgy, ám az idő haladtával, és kedves tanárunk, Kati néni segítségével bebizonyosodott, hogy nem ördögösség megtanulni, és hogy a hétköznapiakban is praktikus. Mi például „puskákat” írunk vele, aztán otthon, a lányos naplóinkat is így vezetjük. Jó, hogy csak mi tudjuk elolvasni, titkaink titkok maradnak, gyorsan, egyszerűen, idő-és helytakarékosan írunk vele. Tanulmányainkban félúton lévén, már most gyakran gondolunk arra, milyen jó lesz az egyetemen majd így jegyzetelni. Villámgyorsan, miközben teljes mértékben tudunk figyelni minden egyes információra, tudjuk majd megőrkíteni az elhangzottakat. Most is, és majd a későbbiekben is, hasznos kincsünk lesz a gyorsírás tudománya.

NYÍLT NAP

Múlt héten nyílt napot tartott a Pápai Jókai Mór Szakgimnázium, melyen kísérő voltam. Rengetegen érkeztek, az én csoportomban 18 személy „tolongott”. Tulajdonképp szó szerint, mert majdnem egymást akadályozták az órákra jutásban, oly érdeklődők, kíváncsiak voltak. Egy rövid regisztrációt követően a díszteremben bemutatták, hogy mit kínál az iskola a diákok számára, utána pedig, kísérő társaimmal együtt különféle órákhoz kalauzoltuk el a városból és környékéről érkező nyolcadikosokat. A kollégium bemutatása után finom teával kínáltak minket. Meglátogattunk egy gyorsírás órát, amely nagyon érdekes volt a diákoknak ki is próbálhatták a „krix-krax” varázslatot. A „titkosírás” után számvitel órán vettünk részt, majd, marketing gyakorlat következett. A nyelvi előkészítő angol óra is nagyon érdekes volt. Kis csoportom lelkes tagjai nagyon jól érezték magukat és nagyon tetszett nekik az iskola. Reméljük, e programokban, jó órákban bővelkedő nap után a KÖZGÁZ-t választják.

Karácsonyi történet

Azon a télen gyönyörű hóeséssel közeledett a karácsony. Az egész falut betakarta a szikrázóan fehér lepel. A vaskályhát pirosra fűtöttük az iskolában, s az egyetlen tanteremben békés nyugalomban csomagoltuk mi, gyerekek az ezüst diót. A tanító úr mosolyogva sétált közöttünk, gyönyörködött az általunk készített fenyőfadíszekben, melyeket néhány nap múlva hazaviszünk, hogy otthon meglepjük vele szüleinket karácsonykor. Csendben voltunk, elmerültünk gondolatainkban, tervezgettük, hogyan visszük haza a kis fenyőfát az erdőről, milyen aprósággal lepjük meg szüleinket, testvéreinket.

Váratlanul Tóth Marci szólalt meg:

-Tanító úr, Páros Jancsiéknak nem lesz az idén karácsonyfájuk. Az édesapja megrokkant a bányában, az édesanyja el sem tud mozdulni mellőle, s ott van a négy kistestvére is. A tanító úr arca elkomolyodott. Amikor befejeződött a tanítás, szokás szerint az ajtóig kísért bennünket. Jókedvűen, mint a kiszabadult kiscsikók, dobálóztunk az iskola előtt a hóban, nem akaródzott még hazamenni. Egyszer csak nyílt az ajtó, a tanító úr lépett ki rajta kabátban, kalapban, kisbaltával a hóna alatt. Megállt kezünkben a hógolyó, egy pillanatra megmerevedtünk, aztán csendben elindultunk a tanító úr után az erdőre. Valamennyien, kivétel nélkül.-Hát ti? – fordult meg a hó ropogására a tanító úr.-Mi is megyünk! – válaszoltuk halkán.-Akkora fát nem hozok, hogy ennyi segítő kézre lenne szükség! – szólott. – Az apraja nyugodtan hazamehet.

Karácsony előtt a postahivatalban egy levelet találnak, melynek borítékján gyerekes írással áll a címzett: Téalapó. Sokáig nem tudnak mit kezdeni vele a postai dolgozók, majd elhatározzák, hogy felbontják. A levélben egy kisfiú panaszkodik a család rossz anyagi helyzetéről, és arra kéri a Téalapót, hogy küldjön neki tízezer forintot, mert ajándékot szeretne venni a szüleinek.

Az alkalmazottak nagyon meghatódnak és elhatározzák, hogy összeadják a pénzt. Mivel ők sincsenek anyagilag túlzottan eleresztve, csak ötezer forint gyűlik össze, amit a Téalapó nevében elküldenek a kisfiúnak. Az ünnepek lezajlanak, és néhány nap múlva újabb levél érkezik a gyerektől, ismét a Téalapónak címezve. A postások persze izgatottan felbontják.

- Kedves Téalapó! Nagyon köszönöm a pénzt, vettem is belőle ajándékot a szüeimnek, boldog karácsonyunk volt. Sajnos azt, amire eredetileg gondoltam, nem tudtam megvenni, mert a szemét postások lenyúlták a pénz felét!

Megint jók voltunk

A pápai KÖZGÁZ idén (is) igencsak kitett magáért, majd minden hétre jutott jótékonykodni való. A közelgő ünnepek varázsától vezérelve a diákok már temérdek csokit gyűjtöttek és juttattak el a Karitáció Alapítványon keresztül beteg gyermekeknek, a „Nyilas Misi karácsonya” akción belül szinte megszámlálhatatlan cipősdoboz telt meg meglepetés-ajándékokkal rászoruló kicsiknek. Legújabb jó cselekedetük pedig az volt, hogy plüssöket, játékokat, mesekönyveket vittek a Gróf Eszterházy Kórház és Rendelőintézeti Szakrendelő gyermekosztályára. A nemes felajánlást nagy örömmel és nem kisebb meghatottsággal vették ott dolgozók és kis betegek egyaránt. Dec.8-án, péntek délelőtt ment a melegszívű „küldöttség” a kórházba, ahol már várták őket, és az ajándékhalom átadását meg is örökítették. Nemes cél által vezérelt, követendő cselekedetet hajtottak végre ismét a „közgázosok”. A legfelemelőbb pillanat adományozóknak és adományozottaknak mindenképp az volt, mikor egy diák, könnyeivel küszködve kimondta a „varázsszót”: tanárnő, ez olyan jó érzés! Járja át mindannyiunk szívét jó érzés, legyenek követői a „közgázosoknak”, hogy szebb, melegebb, boldogabb legyen mindenki karácsonya.

A jóságból sosem elég

A pápai KÖZGÁZ ötödévesei játékokat, mesekönyveket, kifestőket, színes ceruzákat, DVD-ket, puzzleket, plüssállatkákat gyűjtöttek, amiket a Pápai Nagycsaládosok Közhasznú Egyesületének ajánlottak fel, s osztályfőnökük, Radványi Éva tanárnő „vezényletével” át is adtak. A szeretetsomagok nagy száma újfent az adakozó, jó szívű „közgázosokat” dicséri, és azt a nevelést, amit az ide járó fiatalok otthon és iskolájukban kapnak. Nagylelkűségről tettek tanúságot a 11.C-szek is, akik a már híressé vált csokigyűjtést kezdeményezték és bonyolították le, mert ide ismételtelen küldtek csokit. Sokat. Jó szívvel, szeretettel. Lassan már minden média a pápai KÖZGÁZ karácsonyi jótéteményeitől hangos. Jó is ez így, kell is ez így. Bizton lesz követője, tovább vivője a szeretet hangjának.

Csokiátadás

Nem csak ajándékokkal jótékonykodtunk ám! Nálunk nagyon sok jószívű és kedves diák tanuló így részt vettünk még egy jótékonykodási projektben is. Ennek az volt a célja, hogy a kórházakban tevékenykedő bohócdoktorokat segítsük ki egy-két tábla csokival. A Közgáz diákjai pedig ismét kitétek magukért!

HABOS-BABOS BELÉPŐ

A szalagavató fényéhez, pompájához aligha akad hasonlatos, mondják sokan, de én találtam hasonlóan káprázatosot, szemet-szívet gyönyörködtetőt: a pápai KÖZGÁZ-ban, a múlt hét péntekének estéjét, ami sok „közgázos” elsősnek jelentett életre szóló élményt, csodás pillanatokot. Az alma máter hagyományaihoz tartozik ugyanis az első évfolyamosok Gólyabálja, mely igazán impozáns környezetben (az Acsády Szakképző Iskola aulájában), estélyi ruhák és méltóképp színvonalas műsorszámokkal övezve került megrendezésre. Somogyi Katalin főszervező-tanár és szorgos segítői már hetekkel a nagy esemény előtt elkezdték a készülődést, és szorgosdolgos munkálkodásaik eredményeképp profikat meghazudtoló csoda-produkció született. A „gólyák” osztályonkénti felvonulása híres-fülbemászó muzsikákra zajlott, hasonlóképp varázslatos zenei aláfestésre úsztak a keringőző párok is a jó ízléssel feldíszített és berendezett aulában. Ezen az estén jól megfért egymás mellett a Metallica, Christina Perri, Alexandra Bruke és sokan mások zenéje. A színes zenei felhozatal tökéletes aláfestése volt a

műsorszámoknak: az elsősök bevonulásának, a keringőknek, a szépségkirálynő-választásnak és végül, de nem utolsó sorban az esti fergeteges táncpartynak. A hangjegyek hullámlovasa Gőgös Kornél volt. A táncokat a KÖZGÁZ volt diákja, Csuti Bianka koreografálta, a terem díszítésében és a sok-sok csuklópánt kézzel való elkészítésében Glatzné Gyömörei Szilvia szerzett elévülhetetlen érdemeket. A rendezvény vakukirálynője, mint minden „közgázos” megmozduláson, Németh Éva tanár volt. A legizgalmasabb pont természetesen a szépségkirálynő-választás volt. A megannyi szavazócédula rabságából majd' egy óra elteltével szabaduló zsűri a gólyabál két udvarhölgyének Balogh Emesét és Járó Noémit „számolta ki”, míg a királynőnek járó csillogó korona a legszebbnek kikiáltott Járó Antónia fejére került. Az aulát dugig megtöltő, minden sarkot „belakó”, órákig hömpölygő és táncoló vendégsereg nagyot bulizott ezen az estén. A KÖZGÁZ ismét kitétt magáért: felejthetetlen- emlékezetes pillanatokkal fogadta „gyermekének” sok elsősét.

MÉZESKALÁCS RECEPT

Hozzávalók / 6 adag

Tészta

1 kg finomliszt
30 dkg porcukor
3 teáskanál szódabikarbóna
14 g mézeskalács fűszerkeverék
30 dkg margarin
250 ml méz
3 db tojás

Máz

2 db tojásfehérje
30 dkg porcukor

ELKÉSZÍTÉS

Tészta

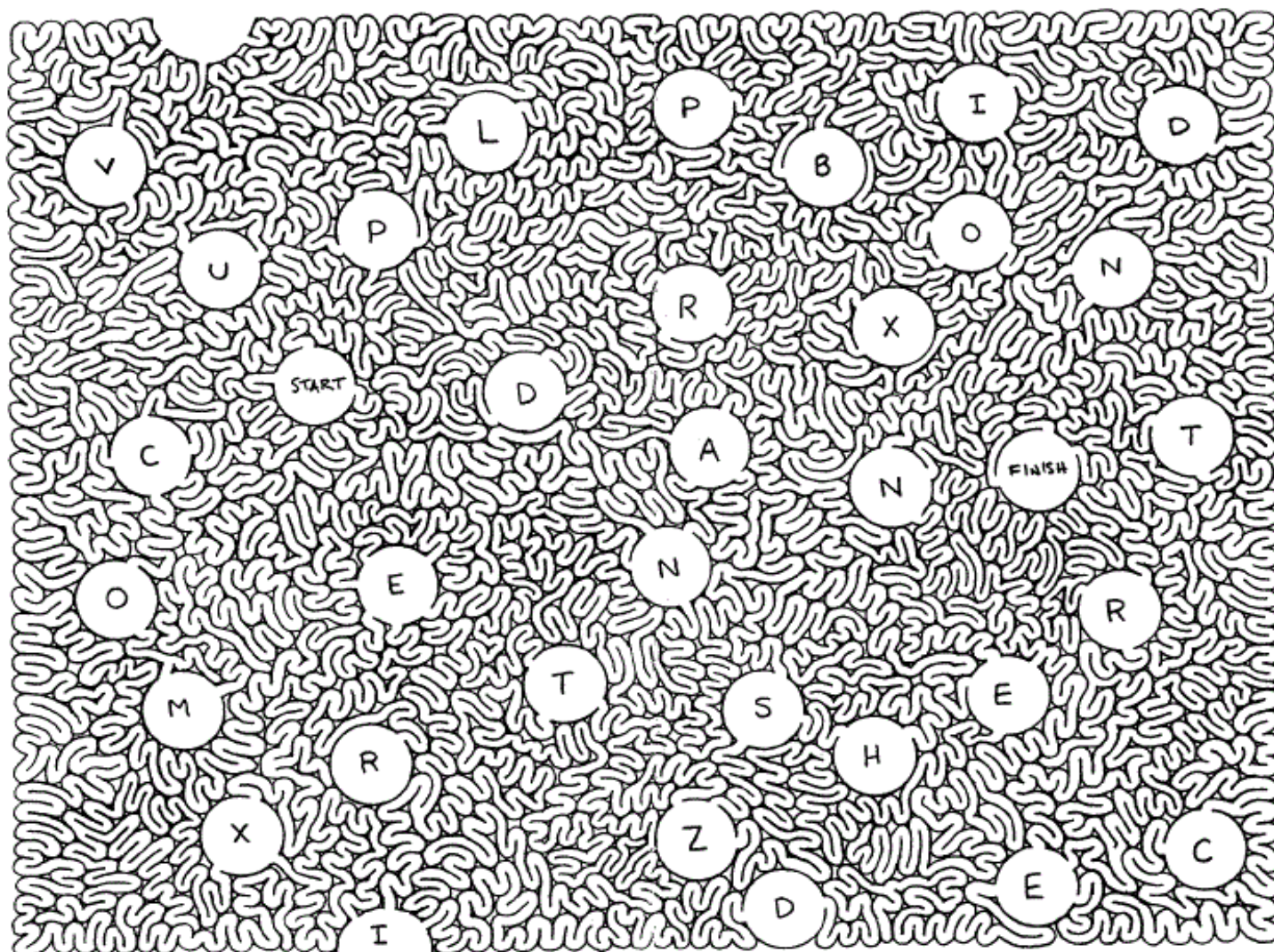
Először a száraz hozzávalókat keverjük alaposan össze, majd jöhet a tojás, a méz és a picit megolvasztott margarin. Addig gyúrjuk, míg egynemű, illatos, rugalmas tésztát nem kapunk.

3 részre osztjuk, majd egyenként kinyújtjuk 0,5-1 cm-es vastagságúra a tésztát. Kiszaggatjuk, sütőlemezre tesszük, ne szorosan, mert sülés közben összenőnek. megsütjük. (Sütési hőfok: 180)

Díszítő máz

2 tojásfehérjét félig felverünk robotgéppel, majd 30 dkg porcukrot apránként hozzádolgozunk, és keményedésgé keverjük.

REJTVÉNY

LEHETŐSÉG

Ha bárki, bármit írna, üzenne, hirdetne, állunk szíves rendelkezésére! A suliójság a Te hangod! HALLASD HÁT!

REJTVÉNY LÉNYEGE

A START ponttól a FINISH pontig kell haladnod egy vonallal. Ha beérsz a célba és jól dolgoztál, akkor útközben kijön a CHRISTMAS szó. Sok sikert. ☺

Mindenkinek kellemes ünnepeket kívánunk! ☺

IMPRESSZUM:

Kiadó: Pápai SZC

Felelős szerkesztő: Czobor Andrea

Felelős tördelő-szerkesztő: Benkő Dániel

Székhely: Pápa, Veszprémi út 45, 8500

Elérhetőség: dani10112@outlook.com